

Økt støtte til misjonærene

Nærmere 2,5 mill. til misjonsfeltene i Sør-Amerika i fjor

Det var flere ting som stod på programmet til forhandlingsmøtene. Felleskassens regnskap ble gjennomgått og det viste en klar økning.

Den viktigste saken var likevel arbeidsutvalgets forslag om å øke misjonærunderholdet. Dette gjaldt også misjonærbarna. Disse forslagene blir sendt videre til menighetene.

Konferansen foreslo også å øke menighetens forpliktelser overfor misjonskontoret. Sannheten er at hver ningsmann betaler bare kr. 1,25 pr. år til administrasjon.

Sør-Amerika; dagens og
framtidens misjonskontinent.

Forstander Ole Sandvik ønsket stevnedeltakerne velkommen til Ålesund fredag kveld.

Felleskassen og valutaformidlingen

Lørdag opprart med et deilig vær, og mye godt fikk også konferansedeltakere oppleve denne dagen.

Kl. 9.30 var det forhandlingsmøte. Først ble Bruno Müllers bortgang minnet ved at forsamlingen reiste seg og Lars Førland holdt en kort minnetale.

Til ordstyrere ble valgt misjonær Finn Jensen, Eugen Ludviksen fra Tabernaklet, Skien og formann i arbeidsutvalget, Erling Andreassen.

Arbeidsutvalget for Sør-Amerikamisjonen består av følgende menigheter med sine representanter: Kolbotn og Ytre Enebakk v/Bjørn Grinden; Tabernaklet, Skien v/Eugen Ludviksen; Salem, Oslo, v/Lars M. Førland; Filadelfia, Eydehavn, v/Grunnar Tveit; Filadelfia, Kristiansand, v/Arne Fjellvang; Filadelfia, Sarpsborg, v/Petter Berg; Betania, Tønsberg, v/Erling Andreassen, og Betania, Rakkestad, v/Rolf Skaug.

Først på programmet stod regnskapet for felleskassen v/Odd Geirdal. Det er i alt for 1977 sendt ut kr. 2.352.540,- til feltene i Sør-Amerika. Dette betyr en økning på hele 18% fra forrige år.

Under samtalen som fulgte, ble det fra misjonærene bedt om at pengene som sendes kvartalsvis på én sjekk, heller burde

fordeles med en sjekk for hver måned. Dette p.g.a. den sterke inflasjonen i enkelte land som gjør at misjonærene får mindre for pengene ved den tidligere ordningen.

Den norske skole i Paraguay

Formannen i PYM's skolestyre, Thorleif Overhalden, orienterte så om den norske skolen i Paraguay. Det er PYM som eier skolen og det må være minst 12 elever. Målet er å gi de norske misjonærbarna en dekkende og god undervisning. Rektor/lærer ved skolen har vært Oddvar Kvalsund og Ingrid Stuksrud.

Under samtalen som fulgte kom det fram forslag om å prøve å legge skolen nærmere hovedstaden, slik at mange praktiske forhold kunne bedres og gjøre arbeidet lettere. Nytt av året er at norske barn ved andre skoler nå får tilbud om kompletterende undervisning i sitt morsmål, kristendom og samfunnsfag.

Det ble lagt vekt på å gi misjonærbarna, som på mange områder har det vanskeligere enn andre barn, de aller beste forutsetninger for en god skolegang og en sikker framtid.

Orientering om misjonær- underhold/stasjonsdrift

Erling Andreassen hadde så en orientering om misjonærunderholdet og foreslo samti en del endringer. Hvis misjo-

derhold. Arbeidspenger er kr. 4.000,-, og for barn under 7 år får foreldrene 700 kr., og for eldre barn kr. 1.700,- pr. år.

Andreassen sa at noen av disse beløpene burde forhøyes. På grunn av prisstigning, inflasjon m.m. ligger underholdet for lavt.

Forslag

I samsvar med arbeidsutvalget foreslo så forslagskomiteen følgende:

A) Underhold pr. misjonær forhøyes til kr. 14.000 pr. år, altså en økning på kr. 2.000,-.

B) Tillegg pr. barn under 7 år forhøyes til kr. 800,- pr. år.

C) Tillegg pr. barn over 7 år forhøyes til kr. 2.000,- pr. år.

C) Videre foreslo forslagskomiteen at husleiens minste sum blir kr. 1.000,- fra utsendermenighet og støttemenighet. Beløp utover dette, dekkes av utsendermenighet sammen med vedkommende misjonær innen rimelighetens grense. Disse pengene går inn i en felleskasse for misjonsstasjonens bygninger for å dekke utgifter, reparasjoner osv. etter som behovet melder seg.

E) Arbeidspenger blir som før. Privatbruk av elektrisitet og brensel betales av egne midler, og arbeidspenger regnes som midler til direkte misjonsvirksomhet.

De fleste deltakerne var en tur på «Aksla» med vakker utsikt over byen. Her er Jensens og Helge Adolfsen på vei ned av fjellet.

Forhøyelsen bør tre i kraft fra og med 3. kvartal, altså fra 1. juli 1978.

Alle disse forslagene blir sendt til de aktuelle menigheter, som selv har det avgjørende ordet. Det var bred enighet om at disse forhøyelsene burde gjennomføres.

pet må kunne forhøyes.

Andreassen foreslo at det fra konferansen ble sendt en hjertelig takk til menigheten i Filadelfia, Oslo, som låner ut kontor til PYM helt gratis. Dette fikk full oppslutning.

Kan misjonsarbeidet effektiviseres?

Ordstyrerne. Fra venstre Eugen Ludviksen, Skien, Erling Andreassen Tønsberg, og misjonær Finn Jensen.

Kr. 1,25 pr. pinsevern til misjonskontoret

Erling Andreassen foreslo videre å øke menighetenes avgift til misjonskontoret for sine misjonærer fra det nåværende beløp kr. 300,- til kr. 500,- pr. år.

Misjonssekretær Hans Svartdahl fortalte at det i fjor kom in kr. 52.000,- til misjonskontoret. Det vil si at til misjonskontorets administrasjon betaler hver pinsevern ca. kr. 1,25 pr år! Det er på det rene at dette belø-

Lørdag ettermiddag talte Petter Berg over emnet «Kan vårt misjonsarbeid effektiviseres?»

Berg gav oss først spredte glimt fra sin tur i Sør-Amerika. Deretter kom han inn på flere forhold som burde føre til et bedre misjonsarbeid. Noen av disse var følgende: Det er viktig med et godt samarbeid i alle deler av vårt misjonsarbeid. Samarbeid er en nøkkel til bedre resultater. Videre er det viktig å ha plan i det arbeid vi driver, at

En flokk glade misjonærer. Fra venstre Finn Jensen, Knut Asplund, Pedersens og Skrettings.

Nye misjonskandidater til Sør-Amerika som reiser ut så snart deres underhold er ordnet.

målsettingen er klar slik at den ene misjonæren tar opp den andres arbeid ut fra de samme grunntrekkene.

– Arbeidsutvalgene er menighetenes hjelpere, og det er vesentlig med et godt samarbeid mellom menighet og utvalg slik at en får den riktige forståelse for hverandres funksjon, sa Berg bl.a. Han foreslo at det ble opprettet en kontaktperson for hvert misjonsland, valgt av de berørte menigheter, og at det alltid bør være en misjonær i hvert utvalg. Et viktig moment i Bergs tale var at misjonskandidatene burde få større ansvar og få aksle mer av de oppgaver som hjemmemenigheten har. Dette fordi misjonærene med en gang de kommer ut på feltet, ofte skal «være alt», og overgangen vil derfor bli for stor. – De bør få erfaring og opplæring hjemme, sa Petter Berg fra Filadelfia, Sarpsborg.

IBRA Radio bringer frukt

Peder Westgård som leder arbeidet i det norske IBRA Radio, fortalte fra sin tur i Sør-Amerika i fjor høst. Han kunne fortelle at det er opprettet nye studioer i Paraguay og Bolivia. I Chile er det et godt samarbeid med svensk radiomisjon, og i Peru er IBRA i arbeid med å starte programmer og sikre seg studie.

– Misjonærene er oppfinnsomme, og de søker de beste metoder. Dette har bragt resultater. Selv møtte jeg en kvinne som fortalte at hun var kommet på møte fordi hun hadde hørt om dem i radio, sa Westgård. Det er store muligheter for radiomisjon i Sør-Amerika, muligheter som bør utnyttes. Det-

te kunne misjonær Helge Adolfsen bekrefte, som selv er sterkt engasjert i radioarbeid i Bolivia.

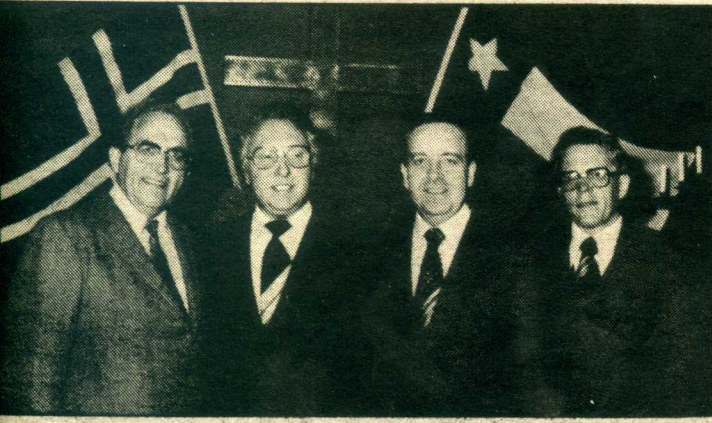
Westgård nevnte til slutt det store behovet det er for å kjøpe kassettdublikator og kassetter til bruk i bibelundervisningen. Til dette trenger IBRA 30.000,- kroner, noe han la fram som et bønneemne.

Nye medlemmer i arbeidsutvalget

De menigheter som stod på valg i 1978 var Kolbotn og Ytre Enebakk, Tabernaklet, Skien,

og Salem, Oslo. Av disse tre gjenvalgte konferansen Tabernaklet, Skien, og Salem, Oslos mens Salen, Ullerøy, kom inn i stedet for Kolbotn og Ytre Enebakk. Enda en menighet ble valgt inn i arbeidsutvalget, nemlig Klippen, Jørpeland.

Helge Adolfsen orienterte om en nasjonale pinsekonferanse i Bolivia til vinteren, og det ble også orientert om et kurs på Hedmarktoppen 18.-21. juni om NORAD og misjon. Dette vil være særlig aktuelt for misjonskandidater og aspiranter.

Noen av dem som var sterkest engasjert i konferansen, Hans Svartdahl, Sandvik, Arild Stokseth og Erling Andreassen.

KOMMENTARER:

Misjonssekretær
Hans Svartdahl sier:

«Beundrer det gode samarbeidet»

– Hva er ditt inntrykk av denne konferansen, misjonssekretær Hans Svartdahl?

– Arbeidet i Sør-Amerika er så stort og konferansen er så omfattende i antall saker at det vil bli vanskelig å drøfte selve arbeidet skikkelig. Men det er likevel svært mange gode inntrykk man sitter igjen med etter en slik konferanse. Det er helt klart at man må satse sterkt på Sør-Amerika i de dager som ligger foran. Jeg vil også si at jeg beundrer det gode samarbeidet på tross av at det er hele 7 land som er representert i konferansen. Det er et samarbeid, en forståelse og enhet som er gripende.

– Hvilken betydning legger du i misjonskonferanser som dette?

– Misjonskonferanser har en samordnende virkning, og den er med å skape helhetssyn og oversikt over dette misjonskontinent.

Men jeg vil poentere at hovedvekten og beslutningene ligger i hver enkelt menighet. Vi må ikke legge hovedvekten på konferansene og utvalgene. Det er menigheten som sender ut misjonærer og som underholder og støtter dem. Slik må det alltid være, slår misjonssekretær Hans Svartdahl fast.

Forstander Ole Sandvik,
Ålesund, sier:

«Menigheten er blitt fornyet»

Ole Sandvik er forstander for menigheten i Ålesund. Han har med andre ord vært den som har vært aller sterkest engasjert i forberedelsene til denne konferansen.

– *Hva synes du har stått i fokus under forhandlingene?*

– *Det er uten tvil de muligheter*

til ekspansjon som har kommet til uttrykk. Dette er en ekspansjon som i tillegg til det arbeid som drives i dag, virkelig gir et godt grep om det framtidige ar-

beid. Jeg er også blitt imponert over den bredde og kraft som preger vårt arbeid i Sør-Amerika.

- Hva betyr denne konferansen for vertsmenigheten?

- Det virker jo overveldende å bli presentert med et slikt gedigent arbeid. Det å møte misjonærene og miljøet omkring en slik konferanse er noe helt nytt.

Det har ført til en fornyelse for hele menigheten, det kan jeg trygt si. Ungdommene har også gitt uttrykk for at de er imponert og grepne.

Og sist, men ikke minst vil jeg poengtere den store betydningen dette har for utkantstrøkene. Rent lokalt er det derfor av uvurderlig stor betydning at slike konferanser ikke bare legges til de mest sentrale steder, men at også utkantstrøkene kan bli tilgodesett.

- Hva er det ellers som har preget konferansen?

- Jeg vil bemerke den fredens og enhetens ånd som har preget alle ting som har vært til behandling. Videre synes jeg det er positivt med den økonomiske forbedringen som har blitt foreslått. Det viser klart at lysten til forbedringer er til stede.

- Tror du dette vil bli fulgt opp av menighetene?

- Jeg håper virkelig at dette følges opp, og jeg tror at det vil skje.

Chileneren
Claudio Navarro sier:

«Misjonærenes bibelundervisning er viktig»

Claudio Navarro er fra Villa Alemana i Chile. Han er gift med en norsk-chilensk misjonær ved navn Else Margrete Ekornaas. De var begge på konferansen i Ålesund og var med og vitnet og sang i møtene. Else Margrete har vært misjonær i Chile en periode. De kom hjem til Norge for ca. 4 måneder siden.

– Hvordan kom du i kontakt med kristendommen, Claudio?

– Jeg kjente ikke til det evangeliske arbeidet som ble drevet i Chile. Selv var jeg katolikk. Det var i en møtekampanje som misjonærene arrangerte i 1975 at jeg kom i kontakt med

Forts. s. 15

Misjonær Rudolf Wilhelm, Peru sier:

«Konferansene er viktige for kontaktens skyld»

Rudolf Wilhelm kommer egentlig fra Sveits, men er gift med en «lofotværing», Eva som kommer fra Sandnes utenfor Napp i Lofoten. Familien Wilhelm har flere år virket i Perus jungel. De har vært hjemme litt over et år og skal ut igjen til Peru i august. Vi lar Rudolf representere misjonærene på konferansen. På spørsmål om hvordan han har likt seg på Sør-Amerikakonferansen i år, svarer han:

– Jeg har likt meg godt. Jeg ser disse konferansene som viktige, bl.a. fordi misjonærene er spredt rundt omkring, og da er det godt å møtes bare for kontaktens skyld. Det er ellers mange viktige saker som drøftes.

– *Er det lett å arbeide i Peru?*

– Ja, det vil jeg si. Det er stor åpenhet for evangeliet og misjonsarbeidet er respektert og akseptert i jungelen. Det er stort behov for misjonærer, for vi arbeider i et totalt uevangeliisert område i Amazonasjungelen.

– *Hva gjør en misjonær når han er hjemme?*

– Det er så forskjellig. Noen tar en jobb. Det er lett forståelig, for mange er slitne og da kan det være avvekslende å gjøre noe annet. De skal jo leve mens de er hjemme også. Ellers er det mange som er med og taler misjonens sak i menighetene. Dette er med og hjelper særlig misjonskandidatene.